

Det Affnit, som dernæst fattes under Forhandling, omfattede de Finantsministeriet vedrørende Vindringsforslag, nemlig Forslagene under Nr. 1—3, 8—9 b, 29, 38 og 47 (Se Tillæg B Sp. 725—38) samt af de særligt stillede Vindringsforslag det under Nr. 1 til § 17 af Finantsministeren og det under Nr. 2 til § 17 af Udvalgets Formand (Wojfen).

Ordføreren (Berg): Angaaende Forslaget under Nr. 1 skal jeg tillade mig at henvise til Bilaget. Forslagene under Nr. 2, 8 og 9 a høre sammen. De ere foranledigede ved en Forhandling med Finantsministeren mellem 2den og 3die Behandling, hvor det fra den høitærede Finantsministers Side blev gjort gjældende, at han vel for saa vidt var enig med Udvalget i, at der ikke var Anledning til at gjøre Reservecapitalen mindre, end den for Tiden er, og at det paa den anden Side var ganske naturligt at gjøre Kassebeholdningen mindre, naar de traktatmæssige Uddrag paa Gjælden vare udløbne, men da man for Tiden i Kassebeholdningen havde og maatte have en ikke ubetydelig Del Papirer til Brug ved Amortisationen af vor Gjæld, saa foranledigede dette, at Kassebeholdningen havde en Størrelse, som den ellers, naar dette Forhold var forandret, ikke behøvede at have, og da det maa erkjendes, at det er ligegyldigt for Renteindtægten, enten disse Papirer have hjemme i Kassebeholdningen eller i Reservecapitalen, saa har man endes med den høitærede Finantsminister i den Anskuelse, at det Tilskud, som var bestemt at skulle udredes af Reservecapitalen til Statsindtægterne i næste Finantsaar, og som er opført i § 10 under Post 1, skulde udgaa. Bøjet vil da forblive i Reservecapitalen, og derved begrundes Forslaget under Nr. 9 a. Reservecapitalen vil altsaa beholde den nuværende Størrelse, og vil saaledes ikke blive nedsat, saaledes som det oprindeligt var paatænkt efter Finantslovsforslaget. Paa den anden Side ville de 12 Millioner da ikke blive udredede af Kassebeholdningen til Reservecapitalen for det næste Finantsaars Vedkommende, og Renteindtægten mellem det Bøjet, som beparet paa Reservecapitalen, — og som beregnes gennemsnitlig til 3 pCt., der er beregnet til 75,000 Kr. — og det Bøjet, hvormed Post 1 under § 3 blev opjat ved 2den Behandling, udgjør et Bøjet af 405,000 Kr., som findes i Forslaget under Nr. 2. Paa den anden Side har man, naar man beholder et saa meget større Bøjet i Kassebeholdningen, kunnet forhøje Renteindtægten yderligere, saaledes som det er foreslaaet i Forslaget under Nr. 8, fra 500,000 Kr. til 800,000 Kr., saa at, medens der i Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt, var opført i § 9 Post 1 som Rente af Kassebeholdningen 300,000 Kr., vil der efter dette Forslag blive at opføre en Renteindtægt af 800,000 Kr. Det er disse Bemærkninger, jeg behøver at gjøre for at begrunde

de nævnte tre Forslag. Forslaget under Nr. 3 er kun en Rettelser, hvortil Grunden nærmere er angivet i Bilaget under Nr. 2. Forslag under Nr. 1 til § 17 I. A. angaar Herredsfoged Wolfes Pension. Det vil erindres, at den høitærede Finantsminister udtalte, at han, selv om Udvalgets flertals Forslag blev vedtaget ved 2den Behandling, dog vilde se sig efter Lovens forpligtet til at udbetale Vedkommende det Bøjet, som der var tillagt ham i Pension efter et tidligere Embede, dog, forsaavidt jeg opfattede den høitærede Finantsminister, vil han ikke dermed have sagt, at et saadant Bøjet ikke kunde forbyrdes ved en senere Stilling, men at det i alt Fald først kunde være Tilfældet efter Døden. Da denne Betragtning om hans retlige Krav paa dette Bøjet i alt Fald ikke ændres ved, at man nu følger den høitærede Ministers Forslag, har Udvalget troet at burde tiltræde dette Forslag. Der er saaledes foreløbig ikke negtet ham det Bøjet, der tilkommer ham efter hans tidligere Embede, og det Spørgsmaal, hvorvidt det retteligt tilkommer ham, kan jo siden, forsaavidt der under Sagens videre Gang findes Anledning dertil, undergives Undersøgelse; derimod er det andet Bøjet, som tilkom ham efter hans senere Embede, herefter negtet den Vedkommende af Rigsdagen. Der er under Nr. 2 til § 17 II. 1 tilføjet et Forslag af Udvalgets Formand. Det vil ses, at det angaar en Forhøielse af Pensionen til de militære Underklasser, som ere afstedigede siden den 1ste April 1874, med et Tillæg af 15 pCt. til deres Pension. I de senere Aar, hvori vi have behandlet dette Lovforslag, er man gaaet ud fra, at den 1ste April 1874 var det Tidspunkt, som maatte komme i Betragtning, naar Talen var om at faae en Forandring, som man erkjendte for rigtig at gennemføre med Hensyn til dette Forhold. Angaaende denne Sags Behandling i et andet Udvalg er man vel i det Væsentlige naaet til Enighed i Realiteten; men da det er forbundet med forskjellige Overvejelser med Hensyn til flere væsentlige Punkter, vedrørende det Formelle, nemlig hvorvidt det samlede Lovforslag skal stilles ad i et særskilt Lovforslag om Invalidernes Forsørgelse og et særskilt om Pensionering og Deslige, saa er der ikke fuld Sikkerhed for, at disse to Lovforslag kunne behandles til Ende i denne Samling, skøndt det dog ikke er umuligt. For imidlertid at fikke de Vedkommende nogen Hjælp i den Retning, hvorom Rigsdagen i det Hele taget er enig, og for ligeledes at fikke Invaliderne samme Hjælp, der er tilfaldt dem i indværende Finantsaar, er det nævnte Forslag under Nr. 2 og ligeledes Forslag under Nr. 9 b til § 17 II. 2. tilføjet. Jeg har den Formodning, at, ligesom Udvalget tiltræder Forslaget under Nr. 2 til § 17 II. 1., saaledes vil den høitærede Finantsminister hverken mod dette eller med Hensyn til det andet reise nogen væsentlig Indvending. — Forslag under Nr. 29 til